

[Fogh Rasmussen]

yderligere midler i den pulje, der skal fordeles til særlig vanskeligt stillede kommuner. En del af disse midler kan benyttes til at afbøde sådanne utilsigtede virkninger.

Med disse ord vil jeg på venstres vegne anbefale disse lovforslag til en positiv og grundig, men også hurtig udvalgsbehandling.

Grove (KF):

Da SV-regeringen blev dannet for ca. $\frac{3}{4}$ år siden, blev det fremhævet som en historisk begivenhed. Det var en arbejder-bonde-regering, der ville gøre alt for, at samarbejdet i folketinget skulle forbedres. Regeringen indbød ansvarlige partier til reelt samarbejde.

På den baggrund vil jeg gerne spørge indenrigsministeren: føler ministeren, at det er rimelige arbejdsvilkår, man byder folketinget, når man fremsætter disse 5 lovforslag på et så sent tidspunkt i folketingssamlingen? Der er jo reelt kun 5 arbejdsdage tilbage i folketingssamlingen. Er det på den måde, ministeren vil fremme samarbejdet med ansvarlige partier?

De to partier i regeringen har nu brugt 7 måneder – 7 måneder – til forhandlinger om forslagene uden for folketinget, og nu forlanger man så, at folketinget skal vedtage forslagene med få dages frist. Er det på den måde, ministeren vil formidle et samarbejde med folketingets kommunaludvalg? Er det rimelige vilkår at give kommunaludvalget? Regeringen lægger op til en total nedvurdering af folketingssamarbejdet. Det er skindemokrati fra regeringens side. Det viser tydeligt, at regeringens tale om samarbejde er en falsk varedeklaration. Jeg vil gerne gentage: regeringen bruger 7–8 måneder til interne forhandlinger, men forlanger, at vi skal gøre det på 4–5 dage. Det er simpelt hen uanstændigt over for partierne og over for folketingets kommunaludvalg.

Samme behandling, som man giver os i folketinget, giver man kommunerne og amtskommunerne. Det ene af regeringspartierne står daglig og råber om nærdemokrati, men når det skal til at vise sig i praksis, så er det noget andet, så lader man hånt om nærdemokrati og presser beslutninger ned over hovedet på kommunerne. Kommunerne er på nuværende tidspunkt meget langt henne i deres budgetlægning, og nu bliver de påtvun-

get et helt nyt grundlag og skal begynde forfra.

Den socialdemokratiske ordfører står her og siger, at det haster. Ja, det haster sandelig nu, det indrømmer vi, men det er så sandelig også regeringens skyld, at det ikke er blevet ordnet for længe siden.

Jeg vil gerne spørge ministeren på nuværende tidspunkt, om man inden for regeringen arbejder med planer om andre indgreb over for kommunerne. Venstres politiske ordfører truer jo med økonomiske indgreb over for kommunerne. Står ministeren bag disse udtalelser? Vi ved jo, at kommunerne forudser en stigning på en 2–3 pct. Skal kommunerne nu have skylden for den fejlslagne økonomiske politik, som regeringen har ført? Står regeringen nu oven i måske store forøgelser af skatterne til staten også med planer om andre indgreb over for kommunerne? Jeg mener, at det må de have at vide på nuværende tidspunkt. Man kan ikke hen på sommeren begynde at gribe ind i den budgetlægning, kommunerne er i gang med.

Generelt om disse udligningslovforslag vil jeg fremhæve, at de jo er skræddersyet af socialdemokratiet. Hensigten er ganske tydeligt, at borgerligt ledede kommuner, der på det økonomiske område har sat tæring efter næring, nu skal til at betale penge til socialdemokratisk ledede kommuner, der har brugt flere penge, end de har råd til. Det er egentlig ganske typisk for den socialdemokratiske regerings fejlslagne økonomiske politik, at den smitter meget stærkt af i de socialdemokratiske ledede kommuner.

Man kan også frygte, at hensigten med disse love er, at man nu vil indføre den kommunale enhedsskat, og det vil være totalt ødelæggende for det kommunale selvstyre.

Vi erkender fra konservativ side, at Københavns kommune har særlige økonomiske problemer. Det har vi været med til at pege på før, og det vil vi også gerne sige i dag. Men det tyder også på, at man har problemer med ledelsens økonomiske sans. F. eks. påtænker overborgmesteren i den nuværende situation at bygge en svømmehal til en 300–400 mill. kr. Det er vist ikke lige på dette tidspunkt, med den økonomiske situation, man har i Københavns kommune, at man skal fremdrage sådanne ting. Det er heller ikke særlig betryggende for folketinget, at